

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/218/2017
Identifikačné číslo spisu:	8711201499
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2018
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8711201499.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S. F., trvale bytom v C., proti žalovanej P.A.P. Service, spol. s r. o., so sídlom v Prešove, Budovateľská 63, o registrovanie pracovného úrazu a iné, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 12C/13/2011, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 31. januára 2017 sp. zn. 17CoPr/4/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací hore označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) zo 14. marca 2016 č. k. 12C/13/2011-132, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu požadujúcu určenie, že úraz zo dňa 8. marca 2010 je úrazom pracovným, ako aj uloženie žalovanej povinnosti spísať záznam o pracovnom úraze a nahlásiť ho Sociálnej poisťovni Prešov (?) a príslušnému inšpektorátu práce a žalobcovi uložil povinnosť žalovanej „uhradiť“ (správne „zaplatiť“) do 3 dní „trovy“ (správne „náhradu trov“) konania vo výške 398,43 € k rukám právneho zástupcu (ktorého inak súd prvej inštancie v úvodnej časti a ani vo výroku svojho rozsudku neidentifikoval). Okrem toho odvolací súd priznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

2. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku - zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákona č. 87/2017 Z. z., ďalej len „C. s. p.“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

4. Dovolateľ musí byť podľa § 429 ods. 1 C. s. p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom a zároveň platí, že dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť advokátom aj spísané. Táto povinnosť neplatí len vtedy, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

5. Z práve odcitovaných ustanovení vyplýva, že právna úprava civilného sporového konania účinná od 1. júla 2016 naďalej vyžaduje, aby bol dovolateľ (okrem prípadov, na ktoré sa vzťahuje § 429 ods. 2 C. s. p.) zastúpený advokátom. Na rozdiel od skoršej právnej úpravy (navyše) požaduje, aby aj podané dovolanie a ďalšie podania v dovolacom konaní boli spísané advokátom.

6. Postup súdu prvej inštancie v prípade nesplnenia podmienok uvedených v ustanovení § 429 ods. 1 C. s. p. upravuje § 436 ods. 1 C. s. p. Ak má dovolanie v tomto smere vady a dovolateľ nebol riadne o vyššie uvedenej povinnosti poučený v odvolacom konaní, súd prvej inštancie vyzve dovolateľa na odstránenie vád a poučí ho o následkoch v prípade ich neodstránenia.

7. Z obsahu spisu predloženého najvyššiemu súdu s dovolaním žalobcu vyplýva, že dovolateľ preukázateľne nemá právnické vzdelanie a nejde tu ani o žiaden z prípadov predpokladaných ustanovením § 429 ods. 2 C. s. p. (vyjmúc principiálne možné, v tomto prípade ale taktiež nepreukázané zastupovanie zamestnanca v individuálnom pracovnoprávnom spore odborovou organizáciou podľa § 317 C. s. p.). Dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu obsahuje riadne poučenie o náležitostiach dovolania a potrebe zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní vrátane podmienky spísania dovolania aj ďalších podaní dovolateľa advokátom (§ 393 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 429 C. s. p.). Prvoinštančný súd za takejto situácie uznesením z 13. júna 2017 č. k. 12C/13/2011-178 nadbytočne dovolateľa vyzýval na doplnenie dovolania plnomocenstvom advokáta, resp. preukázaním vysokoškolského právnického vzdelania zamestnanca či člena odborovej organizácie majúcej žalobcu zastupovať - pokiaľ by malo ísť o takýto prípad (pominúc na tomto mieste neposkytnutie i návodu, ako by malo dôjsť k odstráneniu vady spočívajúcej v nespísaní dovolania advokátom) a poučil ho o následku neodstránenia vád. Listom z 29. septembra 2017, doručeným žalobcovi 6. októbra 2017 a inšpirovaným listom najvyššieho súdu z 23. augusta 2017 sp. zn. 7 Cdo 137/2017 (ktorým bol spis vrátený súdu prvej inštancie bez rozhodnutia o dovolaní) potom súd prvej inštancie dovolateľa poučil aj o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (v zmysle § 160 ods. 2 C. s. p.); následne však najvyšší súd dopytom na ústredie Centra právnej pomoci dňa 8. januára 2018 zistil, že žalobca sa v predmetnom spore na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci v dovolacom konaní neobrátil. Na základe už uvedeného je tak zrejmé, že vady dovolania v zmysle § 429 C. s. p. doposiaľ odstránené neboli.

8. Vzhľadom k tomu, že dovolateľ nie je v dovolacom konaní zastúpený tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 429 ods. 1 C. s. p., nejde tu ani o preukázaný prípad výnimky z pravidla povinného zastúpenia dovolateľa advokátom podľa § 429 ods. 2 písm. c/ C. s. p. a dovolateľ bol o povinnom zastúpení v dovolacom konaní odvolacím súdom i súdom prvej inštancie riadne poučený (vrátane poučenia o následku), najvyššiemu súdu neostávalo iné, než dovolanie podľa § 447 písm. e/ C. s. p. pre nesplnenie podmienok dovolacieho konania odmietnuť bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

9. V dôsledku odmietnutia dovolania, teda pri výsledku dovolacieho konania obdobnom jeho zastaveniu, ktoré procesne zaviniť žalobca, vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania žalovanej (§ 256 ods. 1 C. s. p. per analogiam). Procesnej súperke dovolateľa však v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu

rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí (tu dovolací súd), mal rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že to tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce 1. rozhodnutie v rámci rozhodnutia končiaceho konanie len o nároku na náhradu a 2. až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (v tejto súv. por. § 262 ods. 1 a 2 C. s. p.) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (u jednej preto, že ju na to nedisponuje výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.